

Lov og Evangelium

Nr. 6

JULI/AUGUST 2011

47. årgang

Foto: Ingar Gangås

*«Gresset blir tørt, blomsten visner.
Men vår Guds ord står fast til evig tid.» Jes 40:8*

Oppbyggelig blad på evangelisk luthersk grunn

Bladet Lov og Evangelium

utgis av Norsk Luthersk Lekmannsmisjon og blir sendt gratis til alle som sender ekspedisjonen navn og adresse. Bladet kommer med 10 nr. i året. Gaver til bladet kan sendes kasserer i NLL.

Ansvarlig for bladet:

Red.nemnda ved form. Ingar Gangås

Abonnement, oppsigelse og adresseforandring sendes ekspedisjonen v/Magne Ekanger, Rolfsnes, 5420 Rubbestadneset
Tlf. 53 42 92 14 – Mobil 412 45 598
E-post: magne.ekanger@bluezone.no

NORSK LUTHERSK LEKMANNSMISJON

ble grunnlagt i 1963 av venner av den luthersk-rosenienske forkynnelse, og ønsker å forkynne Guds ord i skrift og tale både i Norge og ute på misjonsmarken. NLL støtter den lutherske kirken i Moldova og luthersk litteraturarbeid i Bolivia og Peru.

Formann: Reidar Heian, Daleneveien 175,
3158 Andebu. Tlf. 33 44 14 19/414 95 526
E-post: reidunar_heia@hotmail.com

Sekretær: Ingar Gangås, Furustua, 7690 Mosvik
Tlf. 74 06 46 50 – Mobil 901 51 234
E-post: ingang@c2i.net

Kasserer: Kari Mangelrød, Fossnes-
veien 13B, 3160 Stokke. Tlf. 33 11 24 05
Mobil 915 58 562 – E-post: bibelskolen@nll.no
Bankgiro: 3000 22 26193
Dansk bankgiro: (4665) 10639360
Svensk postgiro: 178 84 80-0

BIBELSKOLEN PÅ FOSSNES

ble grunnlagt i 1992, og eies og drives av NLL. Skolen har både halvårig og ettårig kurs, og det er også adgang til å følge undervisningen i kortere perioder.

Skolen ønsker å formidle tillit til Guds ord og spørre etter de gamle stier (Jer 6:16), samt fremme den arv vi har fra lekmannsbevegelsen og våre lutherske lærefedre.

Adr.: Fossnesvn. 13B, 3160 Stokke
Tlf. 33 33 89 00 – Fax 33 36 56 65
Bankgiro: 3000 22 26193
E-post: bibelskolen@nll.no

Rektor: Per Bergene Holm
3282 Kvelde. Tlf. 33 11 26 96

INTERNETT: www.nll.no

Redaksjonelt

Dette nummeret inneholder rapporter fra arbeidet for året som ligger bak. Lekmannsmisjonen er en liten organisasjon med få faste arbeidere, og er avhengig av støtte fra frivillige medarbeidere.

Vi har et ønske om at reformasjonens «Ordet alene», «nåden alene» og «troen alene», må være retningsgivende for misjonsarbeidet. Men dette er ikke selvsagt i vår tid. Vi står i fare. Travelhet og mangel på stillhet og ro kan fort kvele gudslivet – hos oss alle. Derfor trenger vi de helliges samfunn.

Den åndelige situasjon i landet vårt er preget av underholdningslinjen. Den har skjovet forkynnelsen av Guds ord i bakgrunnen. Mange kristne er blitt «hjemløse». De ser med sorg at den organisasjon de tilhører forandrer seg i takt med tiden. Må vi ikke glemme at det viktigste er å ha kontakt med evigheten!

Det ble sagt av noen at Lekmannsmisjonen er de «hjemløses misjon». Rett forstått vil vi gjerne være det. Vi kan aldri bli annet enn «hjemløse» her på jorden. Vi er pilegrimer på vei mot himmelen, vårt rette fedreland, og må synge med Hans Adolph Brorson (Sb 446:1):

*Jeg vil stride, gjerne lide
for min salighet.
Jeg vil ile til den hvile
Herren har beredt.*

I.G.

Mit hjertes største glæde

Av Immanuel Fuglsang

*Mit hjertes største glæde
er Jesus, Frelseren.
Han har mig givet sæde
hos Gud i himmelen.
Han har min synd udslettet,
så er jeg fri i ham.
Det har mit hjerte lettet
at se Guds offerlam.*

*Mit liv i denne verden
det skal tilhøre ham.
Når han er med på færd, da
skal ej synd og skam
mit hjertes glæde tage.
Nej, Jesus fører mig
i mine levedage,
og ta'r mig så til sig.*

*Lær mig da, Gud, at ville
dig leve til behag,
og ikke tiden spille,
men bruge hver en dag,
så andre dig kan kende,
din kærlighed få se.
Din Ånd du til os sende,
og lad din vilje ske!*

*Og når den tid så kommer,
som Gud alene ved,
da bli'r det evig sommer
hos ham i evighed.
Da skal vi Jesus ligne,
og se ham som han er.
Tak, Gud, du vil velsigne
de dage vi er her.*

Mars 2011

Melodi: Den blomstertid nu
kommen/Hvorledes skal jeg møte

Innholdsfortegnelse – Lov og Evangelium, juli/aug. 2011

Mit hjertes største glæde (dikt). Av Immanuel Fuglsang	side 3
Velg i dag hvem dere vil tjene! Årsmelding fra Landsstyret	side 4
Nytt fra Moldova. Årsmelding for Moldova-arbeidet	side 6
Guds underlige ledelse (I). Av Hans V. Eriksen	side 9
Satans listige angrep. Av Ingar Gangås	side 13
Vekkelsen i Kina (III). Av Ingar Gangås	side 14
Derfor mister vi ikke motet. Årsmelding for Bibelskolen	side 18
For nær grøftekanten. Barnestykke av Mia Hallesby	side 20

Velg i dag hvem dere vil tjene!

Årsmelding fra Landsstyret

«Jeg tar i dag himmelen og jorden til vitne mot dere: Livet og døden har jeg lagt fram for deg, velsignelsen og forbannelsen. Velg da livet, så dere kan få leve, du og din ætt!»

5Mos 30:19

Her står Moses, Herrens tjener, ved grensen til Kanaan, det lovede land. Han hadde ført Israelfolket i 40 år gjennom ørkenen. Et gjenstridig folk hadde de vært, selv om Herren hadde bevist sin trofasthet gang på gang. Nå minner han dem om at både livets og dødens vei er blitt forelagt dem. De har altså ingen unnskyldning, og han oppmuntrer og tilskynder dem til å velge livets vei.

Et arbeidsår ligger bak oss, og vi har også blitt forelagt livets og dødens vei på enkeltmøter og større samlinger gjennom året som er gått. Så blir det noen alvorlige spørsmål hver og en av oss må stille seg selv: Har Ordet fått gjøre sin gjerning i mitt hjerte? Lever jeg i forventning om at Jesus kommer snart? Er jeg våken så jeg akter på tidens tegn? Og så det viktigste spørsmålet: Lever jeg nær min Herre og Frelser i avhengighet og kjennskap til ham?

Vi lever i et land hvor både de styrende makter og folket som helhet mer og mer vender Gud ryggen og lever som om det ikke fantes noen Gud.

Det er en uhyggelig utvikling, og hva kan vi som Guds folk gjøre? Først og fremst trenger vi å minne hverandre om flittig bruk av lønnkammeret. Vi skal ikke miste motet, men vende oss til ham som har all makt i himmel og på jord. «Han sitter på tronen ennu, og han kommer sine i hu». Så må vi be om at Herren ikke må forkaste oss, men se til oss i nåde for Jesu skyld. La oss minne hverandre om hva Bibelen sier: «For Gud er ingen ting umulig». Det gir grunn til frimodighet og håp midt i denne vanskelige tid.

De som har forkynt Guds ord for oss på møteuker, bibelhelger og stevner dette året, har vært: Sigbjørn Agnalt, Erik Asdahl, Per Bergene Holm, Konrad Fjell, Martin Fjære, Lars Fossdal, Asbjørn Fossli, Immanuel Fuglsang (DK), Ingar Gangås, Herman Geller, Per Gustavsson (S), Egon Jensen (DK), Rune Karlsson (S), Finn-Widar Knutzen, Steinar Kvalvik, Dag Rune Lid, Gunnar Nilsson (S), Karl Notøy, Gunnar Soppeland, Odd Eivind Stensland, Erik Trans (DK). I tillegg har flere frivillige talt på enkeltmøter.

Arrangement utenom den vanlige møtevirksomheten har siden hovedsommerskolen på Fossnes vært: sommerskolen på Laberget leirsted på Skogn i Nord-Trøndelag, bibelhelg på Solgry i Hordaland, kortbibelkurs og nyttårsleir på Fossnes, pinsesamlinger i Mosvik

(Nord-Trøndelag), Skiptvet (Østfold) og Skjæveland (Rogaland), barneleir på Fossnes og ungdomsleirer; vinterleir på Hermanstølen i Valdres, høstleir på Hitra og sommerleir på Trettenes ved Farris i Vestfold. Oppmøtet ved de forskjellige samlingene har vært godt. Og det er ekstra oppmuntrende å se alle de unge familiene og ungdommene. Så er det vår bønn at Herren må bevare dem og lede dem på livets vei.

Siden årsmøtet i fjor har landsstyret hatt fire møter (juli, november, februar og juni) og behandlet 47 saker. Karl Bø, John Flaten, Ingar Gangås, Reidar Heian og Dag Rune Lid har møtt fast i styret, i tillegg til Atle Barkve som er 1. varamann.

Styreformann har vært Reidar Heian, og Dag Rune Lid har vært nestformann.

Ingar Gangås er sekretær og har også ansvaret for bladet «Lov og Evangelium» som utkommer med 10 nummer i året. Dette bladet gir oss mulighet til å nå mange med Guds ord. La oss stå sammen i bønn også for dette arbeidet, at Herren må velsigne det til sin ære.

Så vil vi få takke alle dere som har stått trofast med oss i bønn og offer også dette året!

Reidar Heian
(formann)

Ingar Gangås
(sekretær)

Abonnér på bladet!

Bladet du nå holder i hånden, kommer med 10 nummer i året og sendes gratis til alle som ønsker det. Hensikten med det er først og fremst oppbyggelig, det vil si at vi gjerne vil dele Guds ord med våre lesere. Det er så mange ord og mye informasjon i vår tid, men liten plass for og lite stillhet til det som betyr aller mest: Å høre og lese Guds ord til frelse!

Vi ser med stor sorg på den økende verdsliggjøring og ugudelighet i vårt kjære fedreland!

Dersom du vil ha bladet tilsendt, eller vet om andre som ønsker det, kan du fylle ut den lille slippen nedenfor og sende den til oss.

Ja takk, jeg vil gjerne få Lov og Evangelium gratis tilsendt.

Navn.....

Sted/gate.....

Postnr./Poststed.....

Sendes til: Lov og Evangelium
v/Magne Ekanger, Rolfsnes,
5420 Rubbestadneset
Du kan også sende sms
på mob. **412 45 598**
eller e-post til:
magne.ekanger@bluezone.no

Nytt fra Moldova

Fra årsmeldingen for ytremisjonsarbeidet

Misjonærinnvielse

I august var vi samlet til misjonærinnvielse på Fossnes for Ida og Marcus Söderberg. Det var en høytids- og gledesstund for oss alle, ikke minst for alle dem som i mange år hadde bedt om at Lekmannsmisjonen igjen måtte få sende ut misjonærer til andre folkeslag.

Utreise og komplikasjoner

Ida og Marcus reiste ganske umiddelbart ut, sammen med lille Carl. Tanken var at de skulle installere seg i en leilighet i Chisinau og begynne språkstudier, og i den grad det var mulig ta del i arbeidet i den lutherske kirken i Moldova. Men det ble ikke slik de og vi hadde tenkt. Ida ble syk, og da situasjonen opplevdes relativt

alvorlig, måtte hele familien reise hjem slik at hun kunne komme under behandling. Etter et kortere sykehusopphold hjemme i Sverige, reiste familien ut igjen, men det viste seg ganske snart at Ida fortsatt ikke var bra, og igjen måtte de gjøre vendereis. Det har siden blitt mange sykehusbesøk i Sverige, men hun har ikke blitt helt bra.

Marcus reiste så ut alene for tre uker av gangen. Under et slikt opphold i mars 2011, reiste landsstyrets formann, Reidar Heian, og Per Bergene Holm, ut for å samtale med Marcus og lederen for den lutherske kirken, Vladimir Moser, om misjonsarbeidet i Moldova, og drøfte veien videre. Da situasjonen var såpass vanskelig og uavklart, både med hensyn til sykdomssituasjonen og arbeidet i den lutherske kirken, fant vi det riktig å løse Ida og Marcus fra misjonæropp-gavene i denne omgang. Marcus kom da hjem og tar nå sikte på å ta videre studier eller finne seg et arbeid i Sverige.

Vi vil benytte anledningen til å takke både Ida og Marcus for tjenesten de har stått i så langt. Det er et gjensidig ønske om fortsatt samarbeid, og vi håper at vi kan få benytte Marcus som forkynner og medarbeider også i årene som kommer.

Situasjonen i Moldova

Natalia og Vladimir Moser måtte i fjor flykte fra Transnistria i forbindelse

*Ida og Marcus
Söderberg med
sønnen Carl*

med saken knyttet til sønnen, Boris. De fryktet at de kunne bli tatt som gisler av myndighetene som pressmiddel mot sønnen. Det gjør det også vanskelig for dem å besøke forsamlingene i Transnistria.

I løpet av året som har gått har Vladimir derfor hatt flere samlinger (seminar/leir) i eller like utenfor Chisinau, med forsamlingsmedlemmene fra Transnistria. På en av disse samlingene innsatte han to medarbeidere, henholdsvis i Kamenka og Tiraspol, for at de skulle holde jevnlig gudstjenester og preke i forsamlingene. Selv sender han prekener til disse. Vi fikk besøke forsamlingene og møte disse medarbeiderne i mars, og det var fint å se at arbeidet går sin trofaste gang.

Nye tiltak

Natalia har i flere år snakket om å trykke et blad i likhet med «Lov og Evangelium». Det første nummeret kom ut til påske i år, og det andre

nummeret ble ferdig til pinse. Etter at Marcus reiste hjem har de rigget til et kontor i denne leiligheten, og der har de også fått utstyr som gjør dem i stand til å lage og trykke et enkelt blad. Artikkene er egenproduserte (Vladimir) eller oversettelser fra norsk. Tanken er å oversette artikler fra «Lov og Evangelium» eller hente stoff, for eksempel

*«Det er jo så at man lærer den
beste styrmann å kjenne i stormen,
den dyktigste legen i den hardeste
sykdom, og den beste venn i nøden.*

*Slik kan vi også av kors og
trengsel lære hva vi har i Gud:
Den beste hjelper, legen over alle
leger, og den mest trofaste venn.*

*I korsets tider har mange sett
inn i evangeliets hemmelighet.»*

Christian Scriver

HUSK

adresseforandring på bladet når du flytter!

Postens ettersendingstid er begrenset til én måned. Etter det vil du miste «Lov og Evangelium».

Red.

fra andaktsbøker. «Daglig brød» av Carl Fr. Wisløff foreligger allerede i russisk oversettelse.

Natalia og Vladimir har fått kontakt med noen nye i Chisinau og ønsker å samle dem til mindre møter omkring Guds ord. De leier fra før et lokale i sentrum til gudstjeneste en gang i måneden. Nå ønsker de å bruke den ledige leiligheten til å samle noen mer regelmessig.

Et vanskelig år

De siste årene har vært turbulente for Natalia og Vladimir. Saken mot Boris og usikkerheten som har fulgt i ettertid, også med hensyn til deres egen situasjon, har vært som en unntakssituasjon. Det er ikke til å komme forbi at det har vært til hinder for arbeidet. Til tider har det nok gjort dem handlingslammet og motløse. Nå virker det imidlertid som om motet og arbeidsgleden er tilbake og vi må be om at det må åpne seg en dør for evangeliet i hovedstaden Chisinau og andre deler av det vestlige Moldova. Kanskje kan vanskelighetene åpne nye dører i områder av landet som ikke har fått samme oppmerksomhet så langt.

Visum til Norge

Natalia og Vladimir ønsker å besøke Norge og Sverige og møte misjonsvennene. De har søkt visum og venter nå på svar. Vi har et godt håp om at de kan få innvilget visum og komme i løpet av høsten eller vinteren.

Veien videre

Det er mye som ikke har gått slik vi tenkte i Moldova. Det bør fylle oss med ettertanke og selvransakelse. Går vi våre egne veier, uten å spørre Herren? Eller vil Herren lære oss noe gjennom trengsler og vanskeligheter? Stenger han dørene nå, for å åpne dem senere? Vi kan tenke på Moses, som måtte vente i 40 år som gjeter i ørkenen, før Herren kalte ham igjen og satte ham til hyrde for sitt folk.

Herrens mål med Israel var uforandret. Han ville frelse det og utløse det fra trellekåret, men i sin tid og på sin måte. Ett vet også vi: Gud vil at alle skal bli frelst og komme til sannhets erkjennelse. Han vil at hans ord skal forkynnes for alle folkeslag under himmelen. La oss være tro der vi er, i det arbeid vi står i, som Moses hos Jetro, inntil Herren igjen åpner en vei for oss.

«For mine tanker er ikke deres tanker, og deres veier er ikke mine veier, sier Herren, for som himmelen er høyere enn jorden, slik er mine veier høyere enn deres veier, og mine tanker høyere enn deres tanker» (Jes 55:8-9).

Per Bergene Holm

Guds underlige ledelse (1)

Av Hans V. Eriksen

«...se, derfor vil jeg fremdeles gå underlig fram mot dette folket, underlig og forunderlig.»

Jes 29:14

Stilt overfor mye av det som kan skje i et menneskes liv, kan et Guds barn ofte bli fylt av undring over Guds ledelse. Sitatet over er knyttet til et domsord hos profeten, men det kan utmerket godt settes som overskrift over Guds ledelse med sine.

Vi undres og fylles med stor takk når vi f.eks. kommer ut for en ulykke, hvor Gud på en underfull måte redder og bevarer oss. Vi undres når vi ser hvor mye uforskyldt godhet Gud gir: God helse, godt ekteskap, barn som følger Jesus. Vi fylles av stille takk, når vi erfarer at Gud er troens «fullender».

Her vil vi imidlertid ikke stanse opp for alle disse velgjerningene, selv om det er all grunn til det. Vi vil i stedet dvele ved noe av det som går annerledes enn vi hadde forventet.

Guds underlige ledelse er nemlig ikke bare knyttet til lys, glede og fremgang. I hans skole opplever vi også sorg, smerte, tap og motgang. Det skjer f.eks. når sykdom kanskje blir et livslangt lodd, når gården kommer på tvangsauksjon, eller når arbeidsløshet blir en del av tilværelsen. Det skjer når ydmykkelser, fristelser, anfektelser, forfølgelser og mismot blir en del av hverdagen.

Ofte står vi da med spørsmålet: Gud, hvor er du i alt dette? Gud, hvordan lærer jeg å forholde meg på en riktig måte til mitt livs skiftende vilkår, særlig når jeg føres inn i dalene, inn i det uforståelige?

Våger jeg å tro at min merkelige livssituasjon virkelig er et resultat av Guds underlige ledelse med mitt liv?

Vi vil i det følgende prøve å se på noe av det som Guds ord sier om dette. Enkelt og liketil blir det aldri for Guds barn å finne og tilegne seg Guds svar på de mange uforståelige ting i menneskelivet. Og selv om veien finnes, må Gud stadig gi oss den tro og tillit som midt i det uforståelige tør tro oss i hans kjærlige hender.

Brorson har uttrykt det for tanken ufattelige i Guds ledelse veldig klart i en salme, når han sier:

*O Gud, fornuften fatter ej
ditt forsyns skjulte nåde.
Den ubegribelige vej
og underlige måde
at føre dine helgen på,
dem følge og ledsage,
lede, drage.
Og altid med dem gå
i alle deres dage. (...)*

Gud er allmektig

Når vi skal prøve å finne Guds ords svar på alt det som virker uforståelig og gåtefullt i et Guds barns liv, må vi

starte med å besinne oss på den kjensgjerning at Gud er den allmektige.

Dette er Bibelens forkynnelse fra begynnelse til slutt. Gud skapte av intet. Et ord ble talt, og den verden som omgir oss ble en virkelighet.

Gud er også den som gir alle liv og ånde. Alt liv på jorden skyldes Guds eksistens. Ikke bare har alt sin opprinnelse i Gud, men all opprettholdelse skyldes også ham alene. Så er det ingen som i dag kan trekke pusten, uten i kraft av Guds vilje (Kol 1:16f.).

Gud kjenner alle ting. Han har tall på menneskets hodehår (Mat 10:30). Han kjenner dets innerste tanker. Gud følger fosteret i dets utvikling, og han ser den som erfarer alderdommens byrde. Ingen kan flykte fra Gud. Om mennesket aldri så mye forneker hans eksistens, er og blir han likevel en virkelighet. Det virker overveldende når vi hos profeten Jesaja møter dette ord: «Jeg er Herren, og det er ingen annen. Det er jeg som er lysets opphav og mørkets skaper, som gir lykken og skaper ulykken. Jeg, Herren, gjør alt dette» (45:6-7).

Vi har problemer med å si dette, og ikke mindre vanskelig for å tro det. David måtte erkjenne det samme. Under sin flukt fra Absalom, i forbindelse med dennes opprør, ble han forbannet av en mann, Sime'i. Noen av Davids menn ville gripe Sime'i, men David nektet dem å gjøre det. «...når Herren har sagt til ham: Bann David! – hvem tør da si: Hvorfor gjorde du det?» (2Sam 16:10).

Guds allmakt betyr først og fremst at et Guds barn er viss på at Gud er med i alt, og har noe å lære sitt barn gjennom livets tilskikkelser. Guds allmakt er ikke noe vi ser umiddelbart, men den er barnets trygge visshet midt i alt det som synes uforståelig. Gud er Gud, og jeg vil alltid være et lite menneskekryp, som kun har ytterst begrensede muligheter for å forstå og fatte rekkevidden av mitt livs forskjellige tildragelser.

Den uforståelige Gud

Det ligger dypt i mennesket, også i den som er kommet til troen, å ville forstå Gud. Men til det å være Gud hører det også med å være uforståelig.

I forbindelse med et av bespisningsundrene (se f.eks. Mat 14:22ff.) leser vi at Jesus nødet sine disipler til å gå i båten, mens han selv gikk opp i fjellet for å være alene i bønn. Mens Jesus var der, kom disiplene ut foret voldsomt stormvær. De kjempet hårdt mot bølgene, og mer enn en gang spurte de nok seg selv: Hva vil Jesus med å sende oss ut i dette fryktelige uværet? Det blir jo vår undergang. De forsto ikke at det kunne være rett. Og da Jesus noen timer senere kom til dem vandrende på sjøen, kunne de ikke gjenkjenne ham. De trodde det var et spøkelse.

Om denne siden av Guds ledelse med sine, skriver Ole Hallesby i en andakt («Daglig fornyelse») over ordet i Mat 11:6: «...salig er den som ikke tar anstøt av meg»:

«Ingen av oss kan unngå å erfare det anstøt Jesu person inneholder. Før

BIBELHELG

30. september – 2. oktober 2011

Solgry Ungdoms- og Misjonscenter, Sveio ved Haugesund

Talere: Sigbjørn Agnalt og Jan Bygstad

Ledere: Karl Bø og Dag Rune Lid

Fredag Kl. 20.00 Jan Bygstad «En hellig Gud»

Lørdag Kl. 10.00 Jan Bygstad «Et hellig Ord»

Kl. 11.30 Sigbjørn Agnalt

Kl. 17.00 Jan Bygstad «Et hellig folk»

Kl. 20.00 Sigbjørn Agnalt

Søndag Kl. 10.30 Sigbjørn Agnalt

Påmelding: Karl Bø, Nyvollsveien 7, 4070 Randaberg

Tlf. 51 41 87 46 / 905 49 825

eller senere møter vi dette gåtefulle, uforståelige, som allerede Døperen opplevde og ble fristet av».

I det følgende forteller Hallesby om et fortvilt foreldrepar som opplever at deres barn dør under store lidelser, og den nød som rammer en familie hvor en mann mister sin hustru og plutselig står alene med fem små barn:

«Hvordan kunne Gud tillate å gjøre dem morløse, alle de små? Foreløpig kan Jesus ikke svare annerledes enn han svarte Døperen: ‘Salig er den som ikke tar anstøt av meg!’

Til det å være Gud hører også det å være uforståelig. Ingen av oss har derfor lært Gud å kjenne, før vi også har møtt det uforståelige ved ham.

Og da først er det troen prøves. ‘Salig er de som ikke ser, men likevel

tror’ (Joh 20:29) – Det er den ‘blinde’ tillit. Men ingen tillit er mer seende enn den blinde. Den ser og kjenner Gud så godt at den stoler på ham tross det ufattelige, tross forargelsen.

Salig er den som ikke tar anstøt av ham.

Nei, det finnes ingen større lykke enn den å stole blindt på Gud midt i livets mørkeste gåter og ufatteligste tilskikkelser».

Så langt Hallesby.

Gud er kjærlig og hellig

Vi har allerede sett at Guds allmakt ikke er styrt av tilfeldigheter. Som Guds handlinger i den gamle pakt avslører hans underlige ledelse, slik avdekker også disse handlinger Guds vesen. →

Møter

August

7. Randaberg
kl. 11 og 19 Odd E. Høyvik
14. Sannidal
kl. 17 Asbjørn Fossli
- 23.-28. Fogn Ingar Gangås
- 30.-4.9. Bangsund Lars Fossdal

September

- 1.-4. Hauka/Sokne-
dal/Budal Ingar Gangås
- 2.-4. Steinsdalen Per Bergene Holm
- 2.-4. Nærbø Odd E. Stensland
- 3.-4. Askim Martin Fjære
- 6.-11. Svarstad Odd E. Stensland
11. Sannidal Lars Fossdal
- 13.-18. Mosvik Ingar Gangås
- 14.-16.+18. Randaberg
Lars Fossdal

Om igjen og om igjen vendte folket Gud ryggen. Det gamle testamente er en eneste lang beretning om frafall. Guds lov ble satt til side, den svake ble utbyttet og undertrykt, avguder ble dyrket, stjerner tilbedt, vold og hor preget folkets liv (se f.eks. Hos 4:1-3).

Med stor tålmodighet bar Gud over med folket. Han kunne likevel, for sin hellighets skyld, ikke bare la det fortsette på syndens vei. Folket var jo Guds. De var utvalgt. Derfor kan Herren si gjennom sin profet: «Bare dere vil jeg kjennes ved blant alle jordens ætter. Derfor vil jeg hjemseke dere for alle deres misgjerninger» (Amos 3:2).

Hos profeten Hosea får vi et glimt like inn i Guds hjerte. Det er i begynnelsen av kapittel 11, hvor Gud vitner om sin uendelige omsorg for folket. «Da Israel var ung, hadde jeg ham kjær», sier Herren (v. 1), og han bar, leget og dro folket til seg. Men folket vendte seg fra Herren. I stor smerte måtte Herren i sin hellighet straffe dem. Men med tanke på dette sier han: «Mitt hjerte vender seg i meg, all min medynk våkner» (1:8b).

Gud er grenseløs i sin kjærlighet og like grenseløs i sin hellighet. Ingenting av dette forstår vi til bunns. Hvis vi møter Guds hellighet i hans ledelse med oss, er det Guds ords vitnesbyrd at vi samtidig står overfor Gud i hans grenseløse kjærlighet.

Når dette er sagt, er det imidlertid også sant at ingen kan spotte og åpenlyst ringeakte Guds bud, uten at det får følger. I Gal 6:7b skriver Paulus om dette: «Det et menneske sår, skal han også høste». Må ingen av oss fare vill. Guds veiledning for menneskelivet er verken likegyldig eller ubetydelig. I alle forhold har vi med Gud å gjøre.

Må Gud bevare alle sine barn i hellig gudsfrykt. Det finnes lidelser og prøvelser her i livet som har med såtid og høsttid å gjøre. Men også for den som kanskje resten av livet må bære på følgene av et liv i ringeakt for Guds bud, gjelder det at hans nåde også omfatter et forspilt og ødelagt liv. Å finne Guds nåde for sin synd, er og blir likevel den største og mest forunderlige gave og ledelse i et menneskeliv

Forts. i neste nummer

Satans listige angrep

Av Ingar Gangås

Jesus måtte flere ganger ta disiplene sine med seg avsides. De trengte stillhet og ro. I en travel hverdag kunne de så lett bli et bytte for satans listige angrep. Han kommer som en brølende løve. Går du lenge nok i larm og bråk vil du til sist bli vant til det. En som bor ved jernbanelinjen vil snart ikke reagere lenger på lyden fra toget. Den som bor ved et fossefall vil venne seg til fosseduren.

Dersom du aldri kommer avsides med Jesus – bort fra verdens larm – vil du til slutt trives best med «lyd på øret». Da når ikke Jesu tale inn til deg, for han taler til deg i stillheten. Der får du lytte til hans stemme, og han blir din kraft i striden. Slik var det også for Israelsfolket da fiendene angrep dem. «For så sa Herren Herren, Israels Hellige: Dersom dere vender om og holder dere i ro, skal dere bli frelst. I stillhet og tillit skal deres styrke være» (Jes 30:15).

Uten stillhet og ro går du snart i egen kraft. Da vil du fort bli utmattet, og sønnen kommer snikende...

Vår motstander, djevelen, kommer også som en lysets engel. Han lokker deg til synd – med utsikt til god fortjeneste eller et godt liv i frihet og nytelse. Da mister du smaken på himmelen og de helliges samfunn. Plasen i venneflokken blir stående tom.

Andre ganger kommer den onde gjennom mismot og sorg. Disiplene sovnet i Getsemane hage. De var bekymret og bedrøvet av sorg. La ikke sorgen ta makten fra deg! «Gled dere i Herren alltid! Igjen vil jeg si: gled dere! (Fil 4:4). «Vær ikke bekymret for noe», fortsetter han (4:6-7), «men la i alle ting deres bønneemner komme fram for Gud i påkallelse og bønn med takk. Og Guds fred, som overgår all forstand, skal bevare deres hjerter og deres tanker i Kristus Jesus». Midt i sorgen og nøden, ja nettopp da, kan du hvile ut hos Jesus.

Fly verdens larm og pass deg for travelhetens farlige «garn»! «Bedrageren» er bare ute etter å aktivisere deg slik at han kan ta fra deg sjelefreden og røve din sjel!

*Ta tid til å bede,
søk stillhet og ro!
I Frelserens nærhet
du alltid skal bo.
Når verden den larmer
og striden blir het,
søk hvile hos Jesus,
han selv er din fred!*

Anna Jonassen, 1902. Sb 587:1

Glem ikke stillheten! Søk ro og hvile ved Jesu hjerte, og Guds fred skal bevare deg.

Vekkelsen i Kina (III)

Av Ingar Gangås

Misjonærene måtte selge en del av sine eiendeler for å klare seg gjennom krigsårene i Kina. Men de slapp å sulte. Gud var til å lite på. Så opplevde de at evangeliet fikk et spesielt «gjennomslag» – midt i nødstiden. Da søkte mange Gud. Det ble en spesiell mot-takelighet for «livets brød», det som kan stille den åndelige sult.

Guds veier er uransakelige

Vi kan synes at det var umenneskelig med den lange atskillelsen mellom misjonærene som ble på sin post ute, og deres familier hjemme. Til det er å si at det nok ikke var så enkelt. Men det var ikke planlagt. Perioden ute ble mye lengre på grunn av krigen. Kvinner og barn – som skulle komme etter til Kina når det ble roligere forhold der ute – ble forhindret fra å reise da krigen kom.

Betydningen som dette fikk for Guds rikes vekst, lar seg ikke måle. Kontakten mellom misjonærene og kineserne ble nok tettere. Nøden førte til at både misjonærer og nasjonale måtte på kne. Avhengigheten av Herren ble større. Slik vokste Guds rike i Kina i denne vanskelige tiden. Vi har også sett at utsendingene ikke var glemt. Det var nok mange – også i Norge – som bad om at Herren måtte sørge for dem, og at arbeidet måtte ha framgang. At kong Haakon – mens han var i London – hadde tanker for sitt lands utsendinger,

er det kanskje ikke så mange som har kjent til (L&E nr. 5/2011).

Audiens på slottet

Dr. Peng Fu, som var overhode for de lutherske synodene i Kina under krigen, besøkte Norge et par år etter krigen, og han ville gjerne takke kongen for støtten han hadde gitt til misjonen. Asbjørn Aavik forteller dette i sin bok, «Grotid i storm – Krigsår i Kina»:

«Under oppholdet i Norge ble det søkt om audiens hos Hans Majestet Kong Haakon. Dr. Peng Fu kjente til den hjelp som vår norske regjering i London sendte norske misjoner i Kina. Og siden han var i Norge, ønsket han på en eller annen måte å få takke vår regjering. (...)

Når jeg tar dette med her i denne sammenheng, er det på grunn av noe Hans Majestet sa og som jeg måtte oversette til vår kinesiske biskop. Det kom etter at Peng Fu på vegne av norske misjoner i Kina under krigen, takket for den økonomiske hjelp regjeringen i London hadde ytt.

På sin stillferdige, gode og enkle måte bar gjesten fra Asia denne takken frem. Og det ble med det samme så underlig der i audienssalen. Som om noen usynlige dører sprang opp. Det var ikke lenger konge og biskop, men hjerte til hjerte.

Og kongen sa:

– Londontiden var tung og vanskelig. Jeg tenkte mye på mine landsmenn – overalt i verden. Også misjonærene. Og plutselig, i en våken nattetime, gikk det opp for meg at disse utsendinger ved fjerne fronter ikke lenger kunne få sitt underhold sendt ut fra Norge.

Om det var kirkestatsråden eller jeg som først nevnte dette i statsråd, har jeg glemt, men jeg husker at midler ble enstemmig bevilget til misjonærene ute».

Ikke glemt av Herren

Den som vandrer med Herren har ingen ting å frykte. Han sørger for sine. Men han leder ikke alltid utenom farer, nød og vanskeligheter. Det viser også denne perioden fra misjonsarbeidet i Kina.

Flere misjonærer ble rammet av sykdom. Både på «sentral-feltet» og i Manchuria var det noen som mistet noen av sine. Vi siterer fra boken «Det Norske Lutherske Kinaforbund gjennom 50 år», som ble utgitt i 1946:

«I krigsårene har det vært atskillig sykdom blant våre misjonærer. Fra regnet Eikli, Normann, Lie og fruene Kjos og Molteberg, har visstnok alle de andre vært mer eller mindre syke. En av dem uttrykte seg slik: 'Jeg har ikke vært syk, men jeg har ikke vært frisk en eneste dag'. En slik tilstand er typisk for en stor del misjonærer ute på feltet».

Slik var det i Manchuria, men situasjonen var ganske lik i Kina, selv om den var noe bedre der.

En av dem som ble gravlagt i Manchuria, var Kristian Aalgaard,

Ved Kristian Aalgårds grav i Chalantun, Manchuria

bare vel 35 år gammel. Han kjente seg ikke bra. Kreftene minket. Under et bønnemøte sammen med de andre misjonærene foreslo han som avslutningssang: «O bli hos meg! Nå er det aftentid...». Dagen etter ble han syk av flekktyfus, og etter 15 dagers sykeleie dro han sitt siste åndedrett.

I samme bok står det videre: «Det ble en svær tid for fru Aalgaard, som ikke hadde anledning til å se mannen sin de siste dagene han levde. Bare tre dager tidligere fødte hun en gutt. (...) På grunn av de vanskelige forholdene ble mannen kremert, og bare

Kjos og Lie fikk lov til å reise til misjonens kirkegård i Chalautun med hans jordiske levninger. Der fikk han sitt siste hvilested ved siden av sin skolekamerat, Jørgen Høgetveit, og Kjos' to gutter».

Midt i alle prøvelsene – ja, kanskje nettopp da – virket Den Hellige Ånd. Noen fikk en kort periode ute, andre noe lenger. Men felles for dem alle var at de fikk gå i «ferdiglagte gjerninger».

Helbredelse og djevleutdrivelse

Misjonær Johannes Maudal skrev et brev som sto på trykk i misjonsbladet «Utsyn» i april 1946. Vi sakser fra brevet, som var skrevet etter en tur langt nord i landet:

«Veiene var elendige. Uten sterk sykkel ville det aldri ha gått. (...) Til vår ytterste forpost i nord kom jeg så sent på ettermiddagen. Allerede samme kveld var det åpnings- og velkomstmøte i anledning de fem møtedagene som var bestemt.

Første møtedag var alle sitteplasser opptatt. Andre dagen måtte tilhørerne også få mesteparten av plattformen. Videre sto flere i døra og utenfor vinduene, som var på vid vegg. Uten tvil har 'Kristus-vinden' tatt til å blåse igjen over traktene her, flere har i den senere tid 'tatt ved troen' grunnet helbredelser og djevleutdrivelser i Jesu navn. Nå hungrer de etter sjeleføde.

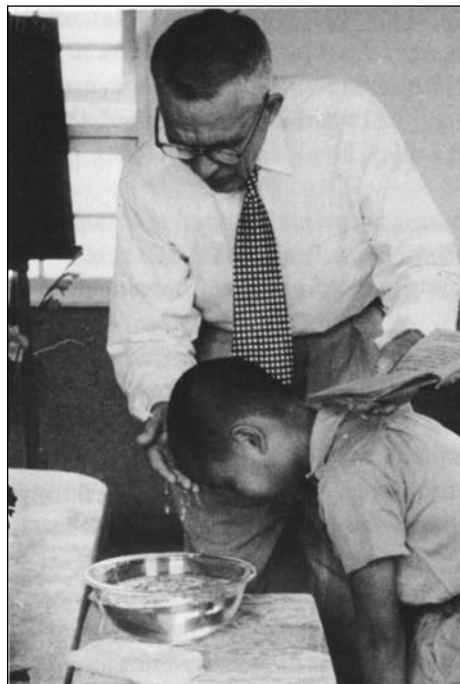
Det er kveld den tredje møtedagen. Lysene blaftrer i trekk fra åpne vinduer. Stillheten vil liksom ikke senke seg over forsamlingen. Men så sovner de

minste på mødrenes fang. Guttene på venstre side av plattformen tenker ikke å sove. Bare innrette seg litt bekvemt. Krøller seg sammen. Hvile litt. Men før noen vet av det, sover halve plattformen.

Og stillheten kom.

De våkner og lytter spent. Noen i dyp takknemlighet, andre i frykt for oppgjøret de vet de må igjennom. Og oppgjøret kom til mange. Kom i sen kvelds gråt. Kom i nød og tårer – til forløsning og fred.

Under tilbaketuren på min rundreise, er jeg innom enda en utestasjon. Her der det flatt, ekte Honan-slette, god

Johannes Maudal forretter dåp i Kina

jord og tett befolket. Arbeidet her er ikke nytt, det har gammel, god rot. Men det aller nyeste innslaget preget flokken slik at jeg kjente meg nesten som i en av de «nye» flokkene lenger sør. Noen sier at siste året har djevelen forkynt evangeliet her. Sannheten er denne: I sin iver etter å besette og ødelegge folk, har djevelen sikkert skremt noen, slik at de søkte hjelp hos de troende. De kjente til at de kristne trodde på en Jesus som var de onde ånders overmann. Ett er sikkert: Grunnet helbredelse ved bønn og djevleutdrivelse i Jesu navn har mange sluttet seg til kristenflokkene. Nå vil de 'tro'. Denne gruppen satte sitt preg på møtene. De bekjente sine synder, bad og ville bli frelst, men Gud alene vet hvor mange det var som kom ut av tåken. Disse nye kom jo rett ut av hedenskap og mørke. Godt at Herren er 'de hjelpeløses hjelper', for hjelpeløse var de. Her er behovet for undervisning veldig, men vi er så få. Krig og økonomi har kuttet arbeiderflokkene ned til et minimum. 'En kunne bli engstelig *over de mange muligheter*', skrev én under forrige vekkelse. Nå blusser anledningene opp igjen. Skal vi makte dette...?'

Velsignelsen

«Høsten er stor, men arbeiderne få», sier Guds ord. Da er det godt å vite at det ikke kommer an på antallet, men Gud som vi setter vår lit til.

Nå hadde krigen «fanget» den lille rest av misjonærer som var igjen. Familiene hjemme i Norge måtte vente. Atskillelsen med Norge og savnet var

stort. Men de hadde ikke noe valg, og måtte bli på sin post til krigen var over.

Da ble de forunt å være med på en rik innhøstningstid. Slik er Gud. Han ser til den elendige og hjelpeløse. Han trøster de sørgende, og han frelser det fortapte. Apostelen Paulus sier: «For vi vet at alle ting samvirker til gode for dem som elsker Gud, dem som etter hans råd er kalt» (Rom 8:28). «Han som ikke sparte sin egen Sønn, men gav ham for oss alle, hvordan skulle han kunne annet enn å gi oss alle ting med ham?» (8:32). Midt i nøden går Guds rike fram, og han forunner sine tjenere å være med på det.

Omkostningene

Det «koster» å gå med evangeliet. Ola Sandland beskrev omkostningene slik i «Misjonstidende» nr. 27 – 1981:

«Det er ingen foreldet kristendomsforståelse, men udiskutabel bibelsk lære at det koster å følge Jesus. Og skal koste noe! Det er det normale.

Tilfeldige tilhengere vil reagere på tale som denne – og trekke seg i tide. Det gjorde de også på Jesu tid, men Kristus-grepne etterfølgere vil lik Peter ane at det egentlig ikke fins noe godt alternativ til det privilegium det er å følge sin Herre og Frelser – livet igjennom og enda lenger. Derfor lar de det koste hva det koste vil. Det har kostet mange mye. Somme alt.

Herrens kall er vårt livs store sjanse og gylne anledning. I sannhet omkostningene verd».

Forts. i neste nummer

Derfor mister vi ikke motet

Fra årsmeldingen for Bibelskolen på Fossnes

«Men noen forherdet seg og ville ikke tro. De talte ille om Veien så mengden hørte det. Da brøt han lag med dem og skilte disiplene fra dem, og holdt daglige samtaler i Tyrannus' skole.»

Apg 19:9

Det vil alltid være brytninger der Guds ord blir forkynt, for det støter an mot vår naturlige tankegang og vårt kjød. Da bryter det på, både på det indre og det ytre plan. Det er kamp om sjelene. Både Guds Ånd og den onde er i virksomhet. Vi må være forberedt på en slik strid, og ikke miste motet selv om vi opplever at noen ikke lar seg føre til omvendelse, men tvert imot forherder seg og ikke vil tro. Ja, at noen til og med taler ondt om oss og sprer dårlige rykter. Samtidig skal vi ikke heve oss over all kritikk og tro at vi alltid takler alt som vi skal. For det gjør vi ikke. Det gjelder også bibelskoleåret som ligger bak oss. Til tross for mangler hos oss i personalet, har vi også i år fått erfare at Guds ord gjør sin gjerning, både til dom og frelse. Vi har å gjøre med et levende og virksomt ord, som skaper hva det nevner. Det er mektig til å føre den enkelte inn i livssamfunnet med Jesus, gjennom omvendelse og tro på syndenes forlatelse i Jesu blod.

«Derfor, da vi har denne tjenesten, i og med at vi har fått miskunn, mister vi ikke motet. Vi har sagt oss løs fra

alle skammelige snikveier og farer ikke fram med list. Heller ikke forfalsker vi Guds ord, men ved å legge sannheten åpent fram, anbefaler vi oss for Guds ansikt til alle menneskers samvittighet. Er så vårt evangelium likevel skjult, da er det for dem som går fortapt, det er skjult. For denne verdens gud har forblindet de vantros sinn, så de ikke ser lyset fra evangeliet om Kristi herlighet, han som er Guds bilde» (2Kor 4:1-4).

Skoledrift og undervisning

Vi begynte høsten 2010 med 18 elever på heltid. Seks av elevene fullførte høstkurset, mens de andre gikk hele året. Det begynte noen nye elever etter jul, slik at vi i vårhalvåret har hatt 15 elever på heltid.

Elevflokken ga en del utfordringer i høsthalvåret, både pedagogisk og internatmessig. Etter nyttår gikk det seg imidlertid mer til, og selv om det alltid er utfordringer i en elevflokk, med stort sprik både i forutsetninger, innstilling og modenhet, har elevene vist et godt engasjement i timene, og hatt en positiv utvikling på mange områder. Enkelte elever hadde stort fravær i høsthalvåret, men etter nyttår har det vært lite fravær.

Vi har innført jevnlige elevsamtaler, og utfører også en skoleevaluering på slutten av året. Det gir gode tilbakemeldinger fra elevene på hva som fungerer godt og dårlig hos

oss, og er et godt verktøy for å bedre både undervisning og andre sider ved skoledriften.

Søkningen til neste skoleår ser mer beskjeden ut, men det er ennå litt tidlig å si hvordan det vil bli. I skrivende stund har vi syv søkere, men vi har også hatt kontakt med noen som vurderer å søke.

Personalet

Personalsituasjonen har vært uforandret gjennom hele skoleåret. Konrad Fjell slutter imidlertid som lærer for å gå inn i full stilling som prest/lærer i Det Evangelisk Lutherske Kirkesamfunn fra høsten av. Vi vil takke for innsatsen og ønske ham velkommen tilbake når det kan la seg gjøre. De øvrige lærerne er innstilt på å fordele ledige timer mellom seg, men det vil også være behov for vikar i forbindelse med reisevirksomhet eller sykdom.

Maria Gjuvsland slutter som husmor, og Elin Mangelrød går ut i fødselspermisjon i september. Vi vil benytte anledningen til å takke begge for god og trofast innsats. Ågot Lavik har takket ja til å ta over som husmor fra august. Det er vi svært takknemlige for, og vi ønsker henne velkommen som medarbeider.

Økonomien

For skoledriften viser regnskapet for 2010 et driftsunderskudd på kr. 72 901, og eiendomsdriften har et driftsunderskudd før avskrivninger på kr. 376 986, etter avskrivninger på kr. 967 688. Ny personalbolig og ny møtesal ble tatt

*Ågot Lavik
– husmor
fra høsten*

i bruk i løpet av 2010. I tillegg har det vært en del kostnader til vedlikehold og renteutgifter m.m. Fra og med januar 2011 er regnskapet for eiendomsdriften slått sammen med regnskapet til misjonen.

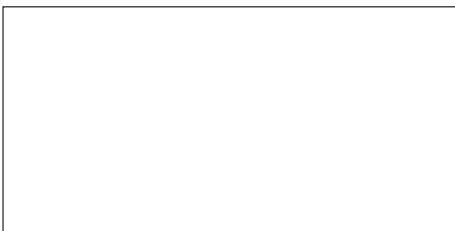
Den økonomiske situasjonen har vært relativ trang etter de store arbeidene som er gjort i løpet av 2010, og det har vært nødvendig å låne 500 000 privat for å klare de løpende kostnadene og ha penger til lønn for de ansatte.

Styret

Med i bibelskolestyret har vært: Jan Endre Aasmundtveit (formann), Tollef Fjære (nestformann), Magne Ekanger (sekretær), Per Brattgjerd og Steinar Kvalvik (styremedlemmer) og Asbjørn Fossli (1. varamann).

*Jan Endre Aasmundtveit
(formann)*

*Per Bergene Holm
(rektor)*

B ØKONOMI
ECONOMIQUE

NORGE P.P. PORTO BETALT

Returadresse:
Lov og Evangelium
Rolfshes,
5420 Rubbestadneset

Vennligst gi ekspedisjonen beskjed i god tid ved adresseforandring!

For nære grøftekanten

Barnestykke av Mia Hallesby

Har dere hørt om bonden som skulle ansette en gårdsgutt?

Han hadde mange hester denne bonden og måtte ha en gutt som var flink til å kjøre. Tre gutter meldte seg. Han tok dem med ut på veien og spurte den første:

«Hvor nær grøften kan du kjøre?»

«Så nær», sa gutten, og pekte med en stokk nær grøftekanten.

«Enn du?» sa bonden til den neste.

«Å, jeg skulle greie å kjøre enda litt nærmere», sa han og pekte akkurat på kanten av grøften og veien.

«Enn du da?» sa bonden og vendte seg til den tredje.

«Jeg verken *tør* eller *vil* kjøre nær grøften. Jeg vil kjøre her jeg», sa gutten og pekte midt på veien.

Han fikk plassen.

La oss ikke kjøre for nær grøften. Det skal så uhyre lite til, så vipper vi ned i. Mange tenker som så: «Det er ikke så farlig å være med på det og det. Jeg skal nok vite å passe meg».

Jo, et liv på grøftekanten er alltid farlig. Et liv på grensen mellom Gud og verden ender alltid med at verden blir for sterk.

*Fra «300 fortellinger»,
Indremisjonsforlaget,
Oslo, 1946*